раха празниците. Ако бароните и Алексей се споразумеят, наскоро ще потеглим към Византс, за да върнем престола на Исак Ангел и сина му. В замяна на това, вероятно ще ни се отплатят с пари и провизии. Дано бог ни помогне., мила Агнеса, в ~~своето~~ нашето предприятие. Надявам се, че ще мога дахсе отбия за малко в Търново. Толкова отдавна не сме се виждали! Как прекарваш сега след смъртта на мъжа си? Остави ли ти повече имущество? Госпожа Бона, ватахът и Ана здрави ли са? Нека светя Мария те закриля. Прегръща те нежно, твой любещ те брат Жирар",

Когато тя свърши, Калоян скочи и почна с големи крачки да се разхожда из стаята. Сякаш бе забравил присъствуващите наоколо му. Жените тихо се отдръпнаха в съседната стая, за да го оставят на спокойствие. и да опитат прясната пита, която веднага бяха разточили за госпенката.

Младият Иоан и деспот Слав следеха из под вежди въ(д)нението на царя, но не смеяха да го заговорят.

Буря вилнееше в душата на ~~царя~~ Калояне. Сякаш главата му щеше да се пръсне. Хиляди мисли се виеха ~~като огнени змии~~ в мозъка му, преплитаха се в отчаяни решения, кръстосваха се в безумни хрумвания.

Как тази малка, бедна България щеше да се справи с такава могъща вълна от горди и алчни рицари? Защото той много добре знаеше, че не само благочестиви подбуди бяха събрали заедно такава огромна разнородна тълпа. Знаеше, че отдавна Венеция се заканваше на Византс, за гдето ромеите дават предимство на генуезките търговци в Константиновград, знаеше, че папата няма да си мръдне пръста в защита на умразната му православна ~~Византс~~ Империя, знаеше, че всеки рицар е тръгнал повече ~~за~~ да спори приключения, власт и богатство, отколкото да освободи Гроба Господен, знаеше, че от дълго време богатият фландърски граф е в лоши отношения с